

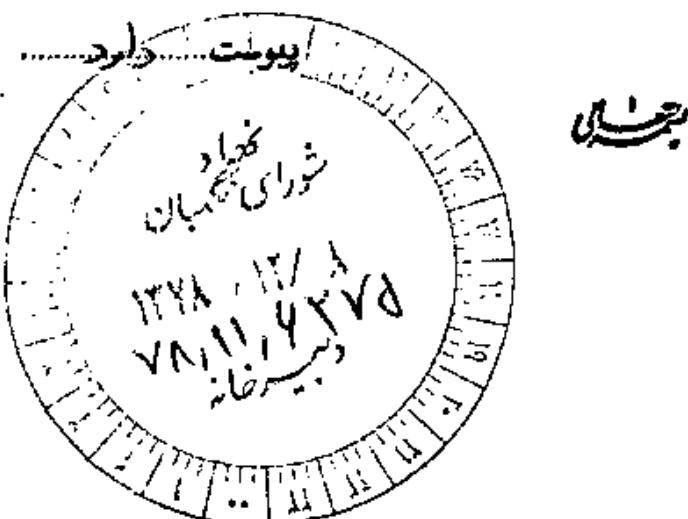
جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۰۸۳

تاریخ ۱۳۷۸/۷/۱۳

پیوست دارد

بخط

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۴/۴۵۶۲۲ مورخ ۱۳۷۸/۷/۱۳ دولت درخصوص موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی درمورد مالیاتهای بردرآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت گرجستان که در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۷۸/۱۲/۴ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

علی‌اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۰۱۳۴

تاریخ ۸ مرداد ۱۳۷۸

پیوست

تعالیٰ
بسم

**لایحه موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار
مالی در مورد مالیات‌های بردرآمد و سرمایه بین دولت
جمهوری اسلامی ایران و دولت گرجستان**

ماده واحده - موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات‌های بردرآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت گرجستان مشتمل بر یک مقدمه و (۳۵) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار
مالی در مورد مالیات‌های بردرآمد و سرمایه بین دولت جمهوری
اسلامی ایران و دولت گرجستان**

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت گرجستان با تمايل به انعقاد موافقنامه‌ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات‌های بردرآمد و سرمایه، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - اشخاص مشمول موافقنامه
این موافقنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم قلمرو یکی از دولتهای متعاهد یا هر دو آنها باشد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بمکان

شماره ۳۵۸۴-ق

تاریخ ۱۲ مرداد ۱۳۷۸

پیوست

ماده ۲ - مالیات‌های موضوع موافقنامه

- ۱ - این موافقنامه شامل مالیات بر درآمد و مالیات بر سرمایه است که صرفنظر از نحوه وضع آنها، از سوی هر دولت متعاهد یا مقامهای محلی آنها وضع می‌گردد.
- ۲ - مالیات بر درآمد و سرمایه عبارتند از کلیه مالیات‌های متعلق به کل درآمد، کل سرمایه، یا اجزای درآمد یا سرمایه، از جمله مالیات عواید حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات بر کل مبالغ پرداختی موسسات تجاری با بسته دستمزد یا حقوق و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.
- ۳ - مالیات‌های فعلی مشمول این موافقنامه بخصوص عبارتند از:

الف - درمورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد

- مالیات بر اموال

(که از این پس مالیات مستقیم جمهوری اسلامی ایران نامیده می‌شود)

ب - درمورد گرجستان:

- مالیات بر منافع (درآمد) شرکتها،

- مالیات بر اموال موسسه تجاری،

- مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی،

- مالیات بر اموال اشخاص حقوقی،

(که از این پس مالیات گرجستان نامیده می‌شود)

- ۴ - این موافقنامه شامل مالیات‌های یکسان یا اساساً مشابهی که مطابق با بند (۱) این ماده که علاوه بر مالیات‌های موجود یا به جای آنها، بعد از امضای این موافقنامه وضع شود نیز خواهد بود. مقامهای ذیصلاح دولتهای متعاهد، ظرف مدت معقولی، از هر تغییری که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، یکدیگر را مطلع خواهند نمود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۵۸۳-ق

تاریخ ۱۳۹۸/۰۸/۲۷

پیوست

بیان

ماده ۳ - تعاریف کلی

۱ - از لحاظ این موافقنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضا

نماید:

الف - اصطلاح «یک دولت متعاهد» و «دولت متعاهد دیگر» بنا به اقتضای متن به جمهوری اسلامی ایران یا گرجستان اطلاق می‌شود.

اصطلاح «جمهوری اسلامی ایران» به قلمرو تحت حاکمیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

اصطلاح «گرجستان» اطلاق می‌شود به تمام قلمرو واقع در محدوده مرزی گرجستان شامل آبهای داخلی و سرزمینی، منطقه اقتصادی انحصاری، فلات قاره‌ای که گرجستان در آن طبق حقوق بین‌الملل و قانون داخلی، صلاحیت، حقوق حاکمیت و قانون مالیاتی خود را اعمال می‌نماید.

ب - اصطلاح «مالیات» اطلاق می‌شود به کلیه مالیات‌های مشمول ماده (۲) این موافقنامه.

پ - اصطلاح «شخص» شامل یک شخص حقیقی، یک شرکت یا سایر انواع اشخاص می‌باشد.

ت - اصطلاح «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر موسسه که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ث - اصطلاحات «موسسه تجاری یک دولت متعاهد» و «موسسه تجاری دولت متعاهد دیگر» به ترتیب اطلاق می‌شود به موسسه تجاری که بوسیله شخص مقیم یک دولت متعاهد و موسسه تجاری که بوسیله مقیم دولت متعاهد دیگر اداره می‌شود.

ج - اصطلاح «حمل و نقل بین‌المللی» اطلاق می‌شود به هرگونه حمل توسط یک کشتی، قایق، هواپیما یا وسایط نقلیه جاده‌ای و راه‌آهن که توسط یک موسسه تجاری یک دولت متعاهد انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی، قایق، هواپیما یا وسایط نقلیه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۵۸۴۳-ق

تاریخ ۱۳۷۸ مرداد

پیوست

تعالیٰ

جاده‌ای و راه آهن تنها بین مکانهای واقع در دولت متعاهد دیگر استفاده شود.

ج - اصطلاح «مقام صلاحیتدار» اطلاق می‌شود:

- درمورد جمهوری اسلامی ایران، به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او.

- درمورد گرجستان، به وزیر دارایی یا نماینده مجاز او.

ح - اصطلاح «تابع» اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که دارای تابعیت یک دولت متعاهد باشد.

- هر شخص حقوقی، که وضعیت قانونی خود را به موجب قوانین جاری در یک دولت متعاهد کسب نماید.

۲ - در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاهد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، به جز مواردی که اقتضای سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد، آن معنای را خواهد داشت که طبق قوانین آن دولت متعاهد راجع به مالیات‌های موضوع این موافقتنامه دارد.

ماده ۴ - مقیم

۱ - از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقیم یک دولت متعاهد» اطلاق می‌شود به هر شخصی که به موجب قوانین آن دولت، از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل مدیریت یا سایر معیارهای مشابه، مشمول مالیات آنجا باشد.

۲ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده یک شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف - او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن یک محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که با آن روابط شخصی و اقتصادی نزدیکتری دارد (مرکز منافع حیاتی)

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۴۰۸۳-ق

تاریخ ۱۲ آذر ۱۳۷۶

پیوست

تعالیٰ

ب - هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، یا اگر در هیچ یک از دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا به سر می برد.

پ - هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاهد به سر برد یا در هیچ یک به سر نبرد، مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آن را دارد.

ت - هرگاه او تابعیت هیچ یک از دو دولت را نداشته باشد، مقامهای صلاحیتدار دو دولت موضوع را با توافق دو جانب فیصله خواهند داد.

۳ - در صورتی که حسب مقررات بند (۱)، شخصی غیر از یک شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل مدیریت موثر وی در آن واقع است.

ماده ۵ - مقر دائم

۱ - از لحاظ این موافقنامه اصطلاح «مقر دائم» اطلاق می شود به محل ثابت شغلی، که از طریق آن، موسسه تجاری یک دولت متعاهد بطور کلی یا جزیی در دولت متعاهد دیگر فعالیت شغلی دارد.

۲ - اصطلاح «مقر دائم» بخصوص شامل موارد زیر است:

الف - محل اداره

ب - شعبه

پ - دفتر

ت - کارخانه

ث - کارگاه

ج - معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، بهره برداری، استخراج از منابع طبیعی.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۵۸۴ سق

تاریخ ۱۲ آذر ۱۳۷۸

پیوست

تعارف

۳- کارگاه ساختمانی، پروژه نصب یا سوار نمودن ساختمان یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن «مقر دائم» محسوب می‌شوند لیکن فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتها بیش از دوازده ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

۴- علیرغم مقررات قبلی این ماده، فعالیتهای مشروع زیر موسسه تجاری یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، به عنوان فعالیت از طریق یک «مقر دائم» تلقی نخواهد شد:
الف - استفاده از تاسیسات تنها به منظور انبار کردن یا نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به موسسه تجاری.

ب - نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به موسسه تجاری تنها به منظور انبار کردن یا نمایش.

پ - نگهداری موجودی اجناس یا کالای متعلق به موسسه تجاری تنها به منظور آماده‌سازی آنها توسط موسسه تجاری دیگر.

ت - نگهداری یک محل ثابت شغلی تنها به منظور خرید کالاهای یا اجناس، یا جمع آوری اطلاعات برای آن موسسه تجاری.

ث - نگهداری یک محل ثابت شغلی تنها به منظور انجام تبلیغات، گردآوری اطلاعات، تحقیقات علمی، سایر فعالیتهایی که دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ج - نگهداری یک محل ثابت شغلی تنها به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزء‌های (الف) تا (ث)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیبات، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵- علیرغم مقررات بندهای (۱) و (۲) در صورتی که شخصی (به غیر از یک نماینده دارای وضعیت مستقل که مشمول بند (۶) می‌باشد) در یک دولت متعاهد از طرف یک موسسه تجاری فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن موسسه باشد و آن را بطور معمول اعمال نماید، آن موسسه تجاری در مورد فعالیتهایی که آن شخص برایش انجام می‌دهد دارای مقر دائم در آن دولت تلقی خواهد شد، مگر آنکه فعالیتهای این شخص

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعالیٰ بسم

شماره ۳۵۸۴

تاریخ ۱۲ مرداد ۱۳۷۸

پیوست

محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد، که به موجب مقررات بند مذکور چنانچه از طریق یک محل ثابت شغلی نیز انجام گیرند، این محل ثابت شغلی را به یک مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶- موسسه تجاری یک دولت متعاهد تنها به سبب آنکه در دولت متعاهد دیگر از طریق یک حق العملکار، دلال یا هر نماینده مستقل دیگر به انجام امور می‌پردازد، دارای مقر دائم در آن دولت متعاهد دیگر تلقی نخواهد شد، مشروط بر آنکه عملیات این اشخاص در حدود معمول فعالیت خود آنها باشد.

مع ذلك، هرگاه فعالیتهای چنین نماینده‌ای بطور کامل یا تقریباً کامل به آن موسسه تجاری تخصیص یافته باشد، چنانچه معاملات بین این نماینده و آن موسسه تجاری در شرایط مستقل انجام نگیرد، او به عنوان یک نماینده دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- این واقعیت که شرکتی که مقیم یک دولت متعاهد است، شرکتی را که مقیم دولت متعاهد دیگر باشد یاد را معمول آن فعالیت می‌کند، کنترل کند یا به وسیله آن کنترل شود (خواه از طریق یک مقر دائم و خواه به نحو دیگر) فی نفسه کافی نخواهد بود که یکی از آنها مقر دائم دیگری تلقی شود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری)، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر شود.

۲- اصطلاح «اموال غیرمنقول» به موجب قوانین دولت متعاهدی که مال مورد بحث در آن قرارداد، تعریف خواهد شد. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و وسائل مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیان تعالیٰ

شماره ۳۰۸۴

تاریخ ۱۳ آذر ۱۳۹۷

پیوست

حقوق عمومی راجع به مالکیت اراضی، درمورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق کار، ذخایر معدنی، چاههای نفت یا گاز، معادن سنگ و سایر مکانهای استخراج منابع طبیعی از جمله الوار یا سایر محصولات جنگلی خواهد بود. کشتیها، قایقها، هواپیما یا وسایط نقلیه جاده‌ای و راه‌آهن به عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهند شد.

۳- مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، استیجاری یا هر شکل دیگر بهره‌برداری از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴- در صورتی که دارابودن سهام یا سایر حقوق شرکتی در یک شرکت، مالک این سهام یا حقوق شرکتی را محق به تمتع از اموال غیرمنقول متعلق به آن شرکت نماید، درآمد ناشی از استفاده مستقیم، استیجاری می‌تواند مشمول مالیات دولت متعاهدی که اموال غیرمنقول در آن واقع است، شود.

۵- مقررات بندۀای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول یک موسسه تجاری و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد بود.

ماده ۷ - منافع تجاری

۱- منافع ناشی از فعالیتهای تجاری حاصله توسط موسسه تجاری یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود، مگر اینکه این موسسه تجاری در دولت دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن دولت امور تجاری خود را انجام دهد.

چنانچه موسسه تجاری به طوری که در بالا ذکر شد فعالیت تجاری انجام دهد، منافع آن موسسه تجاری می‌تواند مشمول مالیات دولت دیگر شود، لیکن تنها قسمتی از آن که مرتبط با مقر دائم باشد.

۲- با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که موسسه تجاری یک دولت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۵۸۴

تاریخ ۸ مرداد ۱۳۷۸

پیوست

تعالیٰ

متعاهد در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت نماید، در هر یک از دو دولت متعاهد، آن منافعی جهت مقر دائم منظور می‌شود که اگر این مقر، یک موسسه متمایز و مجزا بود و همان فعالیتها یا مشابه آن را در همان شرایط یا شرایط مشابه انجام می‌داد و بطور کاملاً مستقلی با موسسه تجاری که مقر دائم آن می‌باشد معامله می‌کرد، ممکن بود تحصیل نماید.

۳- در تعیین منافع یک مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرایی و هزینه‌های عمومی اداری (که چنانچه این مقر دائمی یک موسسه تجاری مستقل می‌بود قابل کسر بود) تا حدودی که این هزینه‌ها خواه در دولتی که مقر دائم در آن واقع است انجام پذیرد و خواه در جای دیگر، برای مقاصد آن مقر دائم تخصیص یافته باشد، کسر خواهد شد.

۴- در حالتی که در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین منافع قابل تخصیص به یک مقر دائم براساس تسهیم کل منافع آن موسسه تجاری به بخش‌های مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به کار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد، برای تعیین منافع مشمول مالیات نخواهد شد. با این حال نتیجه روش تسهیمی اتخاذ شده باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵- تنها به سبب خرید اجناس یا کالاهای توسط یک مقر دائم برای موسسه تجاری، هیچ منافعی برای آن مقر دائم تخصیص نخواهد یافت.

۶- منافع تخصیصی به مقر دائم به همان روش سال به سال تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتیکه منافع، شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقنامه حکم جداگانه‌ای دارد، مقررات آن مواد تحت تاثیر مقررات این ماده قرار نخواهد گرفت.

ماده ۸ - حمل و نقل بین‌المللی

منافع حاصله توسط موسسه تجاری یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتیها، قایقهای، هواپیما یا وسایط نقلیه جاده‌ای و راه‌آهن، در حمل و نقل بین‌المللی تنها مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

بیان

ماده ۹ - موسسات شریک

۱ - در صورتیکه:

الف - موسسه تجاری یک دولت متعاهد بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه موسسه تجاری دولت متعاهد دیگر شرکت داشته باشد،

ب - اشخاص واحدی بطور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه موسسه تجاری یک دولت متعاهد و موسسه تجاری دولت متعاهد دیگر شرکت داشته باشند و در هر یک از دو مورد، شرایط مقرر یا وضع شده، در روابط تجاری یا مالی بین این دو موسسه تجاری، متفاوت از شرایطی باشد که بین موسسات تجاری مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه منافعی که باید عاید یکی از این موسسات تجاری شده باشد، ولی بعلت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزو منافع آن موسسه تجاری منظور شده و مناسب با آن مشمول مالیات متعلقه شود.

۲ - در صورتی که یک دولت متعاهد منافعی از موسسه تجاری آن دولت را محاسبه و مناسب با آن مشمول مالیات نماید که موسسه تجاری دولت متعاهد دیگر مشمول پرداخت مالیات در آن دولت متعاهد دیگر شده است و منافعی که بدین ترتیب محسوب شده‌اند فوسط دولت مقدم الذکر ادعا شود که منافعی هستند که چنانچه شرایط بین این دو موسسه تجاری، مانند شرایط میان دو موسسه تجاری مستقل بود عاید موسسه تجاری دولت مقدم الذکر می‌شد، در این صورت آن دولت دیگر در مقدار مالیات آن منافع، تعديل مناسبی به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی باید سایر مقررات این موافقنامه لحاظ شوند و مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

تعالیٰ

ماده ۱۰ - سود سهام

- ۱- سود سهام پرداختی توسط شرکتی که مقیم یک دولت متعاهد است به مقیم یک دولت متعاهد دیگر می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.
- ۲- با این حال این سود سهام می‌تواند در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، لیکن در صورتی که دریافت کننده، مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلق از مبالغ زیر تجاوز نخواهد کرد.
 - الف- پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص سود سهام، در صورتی که دریافت کننده شرکتی (به غیر از مشارکتها) باشد که حداقل بیست و پنج درصد (۲۵٪) سرمایه شرکت پرداخت کننده سود سهام را مستقیماً در اختیار داشته باشد.
 - ب- ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام در سایر موارد.
- ۳- اصطلاح "سود سهام" به نحوی که در این ماده به کار می‌رود اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام موسسان یا سایر حقوق (به استثنای مطالبات دیون)، مشارکت در منافع و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق قوانین دولتی که شرکت توزیع کننده درآمد، مقیم آن می‌باشد، مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌شود.
- ۴- هرگاه مالک منافع سود سهام مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا در آن دولت دیگر از یک پایگاه ثابت واقع در آن، خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بایت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور موثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، جاری خواهد بود.
- ۵- در صورتی که شرکتی که مقیم یک دولت متعاهد می‌باشد، منافع یا درآمدی از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیانیه

شماره ۳۵۸۴

تاریخ ۱۳۷۸ مرداد

پیوست

دولت متعاهد دیگر حاصل نماید، آن دولت متعاهد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از موقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت دیگر پرداخت شود یا موقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می شود به طور موثر مرتبط با یک مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت دیگر باشد)، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد نمود حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، به طور کلی یا جزیی از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت دیگر تشکیل شوند.

ماده ۱۱ - هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد و پرداخت شده به یک مقیم دولت متعاهد دیگر می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- با این حال، این هزینه‌های مالی می تواند در دولت متعاهدی که حاصل می شود، و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، لیکن چنانچه دریافت کننده مالک منافع هزینه‌های مالی باشد، مالیات متعلق از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح "هزینه‌های مالی" به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دیون، خواه دارای وثیقه باشند یا نباشند و خواه از حق مشارکت در منافع بدھکار برخوردار باشند یا نباشند و بخصوص درآمد ناشی از اوراق بهادر دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه از جمله حقوق بیمه و جوايز مربوط به اینگونه اوراق بهادر، اوراق قرضه و سهام قرضه اطلاق می شود. جرایم متعلقه برای تاخیر تادیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی رغم مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد و مکتبه توسط دولت، وزارت‌خانه‌ها، سایر موسسات دولتی، شهرداریها، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که به طور کلی متعلق به دولت متعاهد دیگر می باشند، از مالیات دولت مقدم الذکر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعالیٰ

شماره ۳۵۸۴

تاریخ ۱۳۷۸/۸/۲۶

پیوست

معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق یک مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در آن دولت دیگر از یک پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دیونی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور موثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد شد. در این مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) حسب مورد، جاری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی زمانی حاصل در دولت متعاهد تلقی خواهد شد که پرداخت کننده خود آن دولت، یک مقام محلی، یا یک مقیم آن دولت باشد. با این حال، در صورتی که، شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد در ارتباط با بدھی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد و این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت هزینه‌های مالی مذکور حاصل دولتی تلقی خواهد شد که این مقر دائم یا پایگاه ثابت در آن واقع است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص ثالث دیگر، مبلغ هزینه‌های مالی که در ارتباط با این مطالبات دیون پرداخت می‌شود بیش از مبلغی باشد که در صورت عدم وجود چنین روابطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد، مقررات این ماده فقط در مورد مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هریک از دولتهای متعاهد و بارعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

جمهوری اسلامی

دفتر رئیس

تعارف

شماره ۳۵۸۴

تاریخ ۱۳۸۸/۰۷/۲۸

پیوست

ماده ۱۲ - حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهای حاصل در یک دولت متعاهد و پرداختی به مقیم دولت متعاهد دیگر می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- با این حال، این حق الامتیازها می‌توانند در دولت متعاهدی که حاصل می‌شود، و مطابق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، لیکن چنانچه دریافت کننده، مالک منافع حق الامتیاز باشد، مالیات متعلقه بیشتر از پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح "حق الامتیاز" به نحوی که در این ماده به کار می‌رود اطلاق می‌شود به هر نوع وجوده دریافت شده به عنوان مابه ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی و تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرایند سری، یا اطلاعات مربوط به تجارت صنعتی، بازرگانی یا علمی، یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیازها، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق یک مقر دائم واقع در آن، فعالیت شغلی داشته باشد، یا در آن دولت دیگر از یک پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور موثری با این مقر دائم یا پایگاه ثابت مرتبط باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴)، حسب مورد، جاری خواهد بود.

۵- حق الامتیاز زمانی حاصل در یک دولت متعاهد تلقی خواهد شد، که پرداخت کننده خود آن دولت، یک مقام محلی یا یک مقیم آن دولت باشد. با این حال در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الامتیاز (خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد) در یک دولت متعاهد دارای یک مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد که حق یا اموال موجود حق الامتیاز

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیان

شماره ۳۰۸۴-ق

تاریخ ۷ مرداد ۱۳۹۶

پیوست

به طور موثری مرتبط با آن است و این حق الامتیازها بر عهده این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این مورد این حق الامتیازها حاصل در دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که این مقر دائم یا پایگاه ثابت در آن واقع می‌باشد.

۶- در صورتی که، به سبب یک رابطه خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با یک شخص ثالث، مبلغ حق الامتیازی که بابت استفاده، حق یا اطلاعات پرداخت شده، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی توسط پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط راجع به مبلغ اخیر الذکر جاری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی‌ها بر طبق قوانین هر دولت متعاهد و بار عایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳ - عواید سرمایه‌ای

۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) واقع در دولت متعاهد دیگر می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که قسمتی از اموال شغلی یک مقر دائم را که موسسه تجاری یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر دارد، تشکیل دهد یا اموال منقول متعلق به یک پایگاه ثابت که مقیم یک دولت متعاهد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت دیگر در اختیار دارد، از جمله عواید ناشی از نقل و انتقال این مقر دائم (به تنهایی یا همراه با کل موسسه تجاری). یا پایگاه ثابت می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۳- عواید حاصل توسط موسسه تجاری یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتیها، قایقهای، هواپیما یا وسایط نقلیه جاده‌ای یا راه آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتیها، قایقهای، هواپیما یا وسایط نقلیه جاده‌ای و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیانیه

شماره ۳۰۸۴ - ق

تاریخ ۱۳۷۸/۱۲/۸

پیوست

راه آهن، فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۴- عواید حاصل توسط یک مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شرکتی در یک شرکت که دارایی آن به طور مستقیم یا غیرمستقیم عمده‌تا از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر تشکیل شده است می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۵- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۴) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۴ - خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیتهای مشابه مستقل، فقط در آن دولت متعاهد مشمول مالیات خواهد بود، مگر آنکه این شخص به منظور ارایه فعالیت خود پایگاه ثابتی به طور مرتب در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد. چنانچه چنین پایگاه ثابتی در اختیار داشته باشد، این درآمد مشمول مالیات دولت دیگر خواهد بود ولی فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت می‌باشد.

۲- اصطلاح "خدمات حرفه‌ای" بخصوص شامل فعالیتهای مستقل علمی، ادبی، هنری، آموزشی یا پرورشی و همچنین فعالیتهای مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، دندانپزشکان، معماران و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۵ - خدمات شخصی غیرمستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) این موافقنامه، حقوق، مزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه که مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدام دریافت می‌دارد، فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد، مگر آنکه استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود. چنانچه استخدام بدین ترتیب انجام شود، حق‌الزحمه حاصل از آن می‌تواند مشمول

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعارف

شماره ۳۰۸۳

تاریخ ۱۳۷۸/۸/۱۵

لیوست

مالیات آن دولت متعاهد دیگر شود.

۲- علی رغم مقررات بند (۱)، حق الزرحمه حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده، فقط مشمول مالیات دولت مقدم الذکر خواهد بود مشروط بر آنکه:

الف - جمع مدتی که دریافت کننده دریک یا چند نوبت در دولت دیگر به سر برده است از (۱۸۳) روز، در هر مدت دوازده ماهه که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند، و

ب - حق الزرحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاهد دیگر نیست پرداخت شود، و

پ - حق الزرحمه بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابتی که کارفرما در دولت متعاهد دیگر دارد، نباشد.

۳- علی رغم مقررات قبلی این ماده، حق الزرحمه پرداختی توسط موسسه تجاری یک دولت متعاهد در ارتباط با استخدام در یک کشتی، قایق، هواپیما یا وسایط نقلیه جاده‌ای و راه‌آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

ماده ۱۶ - حق الزرحمه مدیران

حق الزرحمه مدیران و سایر پرداختهای مشابه حاصل شده توسط مقیم یک دولت متعاهد در سمت خود به عنوان عضو هیات مدیره شرکتی که مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

ماده ۱۷ - هنرمندان و ورزشکاران

۱- علی رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵)، درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به عنوان

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعزیز

شماره ۳۵۸۴

تاریخ ۱۳۷۷/۰۷/۰۱

پیوست

یک هنرمند، از قبیل هنرمند نمایش، سینما، رادیو یا تلویزیون یا یک موسیقیدان یا به عنوان یک ورزشکار با بت فعالیتهای شخصی انجام شده در دولت متعاهد دیگر حاصل می‌نماید، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی یک هنرمند یا یک ورزشکار در سمت خود عاید شخص دیگری غیر از خود آن هنرمند یا ورزشکار شود، علی‌رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵)، آن درآمد می‌تواند مشمول مالیات دولت متعاهدی شود که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گیرد.

۳- علی‌رغم مقررات بندهای (۱) و (۲)، درآمد حاصل توسط یک هنرمند یا ورزشکار با بت فعالیتهای ارایه شده در دولت متعاهد دیگر، در حدود موافقنامه فرهنگی منعقد شده بین دو دولت متعاهد، از مالیات آن دولت دیگر معاف خواهد بود.

ماده ۱۸ - حقوق بازنیستگی

۱- بارعایت مقررات بند (۱) ماده (۱۹)، حقوق بازنیستگی و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته، فقط مشمول مالیات آن دولت می‌باشد. این مقررات برای مستمریهای سالانه مادام‌العمر پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد بکار می‌رود.

۲- حقوق بازنیستگی، مستمریهای سالانه مادام‌العمر و سایر پرداختهای ادواری یا موردي توسط یک دولت متعاهد با بت بیمه حوادث شخصی، می‌تواند فقط در آن دولت مشمول مالیات شود.

ماده ۱۹ - خدمات دولتی

۱- حقوقی، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه (به غیر از حقوق بازنیستگی) پرداختی توسط یا از محل صندوق ایجاد شده توسط یک دولت متعاهد یا یک مقام محلی آن

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بند

شماره ۳۵۸۴

تاریخ ۲۷ مرداد ۱۳۹۷

پیوست

به یک شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی، فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

با این حال، این حق الزحمه‌ها در صورتی فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود که این خدمات در آن دولت انجام شود و آن شخص حقیقی مقیم آن دولتی باشد که:

- تابعیت آن دولت را داشته باشد، یا

- تنها به منظور انجام آن خدمات مقیم آن دولت نشده باشد.

۲- مقررات مواد (۱۵)، (۱۶) و (۱۸) در مورد حق الزحمه و حقوق بازنشستگی مربوط به خدمات انجام شده بابت فعالیتهای شغلی انجام شده توسط یک دولت متعاهد یا یک مقام محلی آن جاری خواهد بود.

ماده ۲۰ - مدرسان و محصلان

۱- وجودی که یک محصل یا کارآموز شغلی که تبعه یک دولت متعاهد می‌باشد و تنها به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاهد دیگر به سر می‌برد، برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر نخواهد بود، مشروط بر آینکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

۲- همچنین، حق الزحمه‌ای که یک مدرس یا معلمی که تبعه یک دولت متعاهد می‌باشد و در دولت متعاهد دیگر به سر می‌برد و منظور او لیه، تدریس یا انجام تحقیق علمی برای یک دوره یا دوره‌هایی که از دو سال تجاوز نکند باشد، از مالیات آن دولت دیگر بر حق الزحمه، بابت خدمات شخصی مربوط به تدریس یا تحقیق معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

این بند در مورد درآمد حاصل از تحقیقاتی که اساساً برای منافع خصوصی شخص یا اشخاص بخصوصی انجام می‌شود جاری نخواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیانیه

شماره ۳۵۸۴ سق

تاریخ ۱۳۸۸/۰۷/۱۶

لیبوست

ماده ۲۱ - سایر درآمدها

۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که صریحاً در مواد قبلی این موافقنامه ذکر نشده است، فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۲- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیر منقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت‌کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق یک مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی نماید یا در آن دولت دیگر از یک پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که درآمد در رابطه با آن حاصل شده است به طور موثری با این مقر دائم یا پایگاه ثابت مرتبط باشد، مقررات بند (۱) جاری نخواهد بود. در این مورد این اقلام درآمد در آن دولت متعاهد دیگر و بر طبق مواد (۷) و (۱۴) مشمول مالیات می‌باشند.

ماده ۲۲ - سرمایه

۱- سرمایه متشکل از اموال غیر منقول موضوع ماده (۶) (درآمد حاصل از اموال غیر منقول) که متعلق به مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر واقع شده، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- سرمایه متشکل از اموال منقولی که جزوی از اموال شغلی یک مقر دائمی که موسسه تجاری یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر دارد می‌باشد یا اموال منقولی که متعلق به پایگاه ثابتی است که مقیم یک دولت متعاهد به منظور مبادرت به خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر در اختیار دارد، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۳- سرمایه متشکل از کشتیها، قایقها، هوایپما، وسایط نقلیه جاده‌ای و راه‌آهن موسسه یک دولت متعاهد مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی و همچنین اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتیها، قایقها، هوایپما یا وسایط نقلیه جاده‌ای و راه‌آهن، فقط مشمول مالیات

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیان

شماره ۳۵۸۲

تاریخ ۸ مرداد ۱۳۷۷

پیوست

آن دولت خواهد بود.

۴- سرمایه متشکل از سهام یا سایر حقوق شراكتی در یک شرکت که داراییهای آن به طور عمدۀ از اموال غیر منقول واقع در یک دولت متعاهد تشکیل شده است، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت متعاهد شود.

۵- کلیه موارد دیگر سرمایه مقیم یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۲۳ - روش حذف مالیات مضاعف

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاهد درآمدی حاصل می‌کند یا سرمایه‌ای دارد که طبق مقررات این موافقتنامه می‌تواند مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر شود، دولت مقدم‌الذکر اجازه خواهد داد:

الف - مبلغی برابر با مالیات بردرآمد پرداختی در آن دولت دیگر، به عنوان تخفیف از مالیات بردرآمد آن مقیم کسر شود.

ب - مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در آن دولت دیگر، به عنوان تخفیف از مالیات بر سرمایه آن مقیم کسر شود.

با این حال در هر یک از دو مورد این گونه تخفیفات، از آن قسمت از مالیات بردرآمد یا مالیات بر سرمایه مورد محاسبه قبل از دادن تخفیف، که حسب مورد مربوط به درآمد یا سرمایه‌ای باشد که می‌تواند در آن دولت دیگر مشمول مالیات شود بیشتر نخواهد بود.

۲- در صورتی که طبق هر یک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل یا سرمایه متعلق به مقیم یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت معاف باشد، مع هذا این دولت می‌تواند در محاسبه مبلغ مالیات بر باقیمانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیانیه

شماره ۴۵۸۳

تاریخ ۲۷ مرداد ۱۳۹۰

پیوست

ماده ۲۴ - عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، سوای یا سنگیتر از مالیات و الزامات مربوطه‌ای که اتباع دولت دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیز خواهد بود.

۲- مالیات یک مقرر دائم که موسسه تجاری یک دولت متعاهد در سرزمین دولت متعاهد دیگر دارد، با مطلوبیت کمتری از مالیات موسسات تجاری آن دولت متعاهد دیگری که همان فعالیتها را انجام می‌دهند وصول نخواهد شد.

۳- موسسه تجاری یک دولت متعاهد که سرمایه آن به‌طور کلی یا جزیی، به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم متعلق یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، در دولت مقدم‌الذکر، مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، که سوای یا سنگیتر از مالیات و الزامات مربوط به آن که سایر موسسات مشابه تجاری در دولت مقدم‌الذکر مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- این مقررات به‌نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع تخفیفات شخصی، معافیتها و بخشنودگی مالیاتی را که به علت احوال شخصیه با مسؤولیتهای خانوادگی به مقیمان خود اعطا می‌نماید به مقیمان دولت متعاهد دیگر نیز اعطا کند.

ماده ۲۵ - آیین توافق دو جانبه

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاهد ملاحظه کند که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی‌باشد، صرف نظر از تدابیر پیش‌بینی شده در قوانین ملی آن دولتها، می‌تواند

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعارف

شماره ۳۵۸۳-ق

تاریخ ۱۳۷۸/۱/۱

بیوست

مورد خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مطابق بند (۱) ماده (۲۴) باشد، به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است تسليم نماید. این مورد باید ظرف دو سال از اولین اخطار اقدامی که منتج به اعمال مالیاتی شده که منطبق با مقررات این موافقتنامه نیست، تسليم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی نتواند شخصاً به راه حل مناسبی برسد، خواهد کوشید که از طریق توافق دو جانبی با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر، به منظور اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی باشد، مورد را فیصله دهد. هر توافقی که حاصل شود بدون محدودیت زمانی قانون داخلی دولت متعاهد، اجرا خواهد شد.

۳- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاهد برای حل هرگونه مشکلات یا شباهت ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، به طریق توافق دو جانبی کوشش خواهند کرد و نیز می توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاهد می توانند به منظور حصول توافق در موارد بندی های پیشین با یکدیگر ارتباط مستقیم برقرار کنند. مقامهای صلاحیتدار، به طریق مشاوره، از آیین ها، شرایط، روشهای و فنون دو جانبی مقتضی برای اجرای آیین توافق دو جانبی پیش بینی شده در این ماده استفاده خواهند نمود.

ماده ۲۶ - تبادل اطلاعات

۱- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاهد اطلاعاتی را که برای اجرای مقررات این موافقتنامه ضروری است یا قوانین داخلی دو دولت متعاهد را که به وضع مالیاتی های مشمول این موافقتنامه مربوط می باشد تا جایی که وضع مالیات به موجب آن مغایر این موافقتنامه نباشد با یکدیگر مبادله خواهند کرد. تبادل اطلاعات به ماده (۱) محدود نمی شود. هر نوع

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعالیٰ

شماره ۳۵۸۴

تاریخ ۱۳۷۶/۸/۸

پیوست

اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می‌شود به همان شیوه‌ای که اطلاعات کسب شده طبق قوانین آن دولت سری می‌باشد، سری خواهد بود و فقط برای اشخاص یا مقامها، از جمله دادگاهها و تشکیلات اداری مرتبط با تشخیص، یا وصول، اجرا یا پیگیری، یا تصمیم‌گیری در مورد پژوهش خواهیهای مربوط به مالیاتهایی که مشمول این موافقنامه می‌باشند، افسا خواهد شد. این اشخاص یا مقامها، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنها می‌توانند این اطلاعات را در دادرسیهای دادگاههای عمومی یا تصمیمات قضایی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ مورد چنین تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را وادار سازد:

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و عرف اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ نماید.

ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا رویه اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشاء هرنوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرایند تجاری شود یا اطلاعاتی که افشاء آن خلاف سیاست (نظم) عمومی باشد.

ماده ۲۷ - مساعدت برای وصول

۱- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاهد تعهد می‌نمایند در مورد وصول مالیات به انضمام هزینه‌های مالی، هزینه‌ها و مجازاتهای مدنی مرتبط با اینگونه مالیاتها که در این ماده به عنوان "مطلوبه درآمد مالیاتی" نامیده خواهد شد، به یکدیگر مساعدت کنند.

۲- درخواست مساعدت از طرف مقامهای صلاحیتدار یک دولت متعاهد برای وصول "مطلوبه درآمد مالیاتی" باید با یک گواهینامه از طرف آن مقام مبنی بر آنکه طبق قوانین

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیان

شماره ۴۵۸۳-ق

تاریخ ۱۳۷۸/۰۲/۲۸

پیوست

آن دولت این "درآمد مالیاتی" به قطعیت رسیده است، باشد. از لحاظ این ماده، "درآمد مالیاتی" وقتی قطعی خواهد بود که یک دولت متعاهده طبق قوانین داخلی خود حق وصول این مالیات را داشته باشد و مودی مالیاتی هیچ نوع حقوق دیگری را برای جلوگیری از وصول آن نداشته باشد.

۳- "مطالبه درآمد مالیاتی" یک دولت متعاهده که وصول آن توسط مقام صلاحیتدار دولت متعاهده دیگر پذیرفته شده است همانند "مطالبه درآمد مالیاتی" خود آن دولت که به قطعیت رسیده است، توسط آن دولت متعاهده دیگر مطابق با مفاد قوانین مربوط به وصول مالیاتهای آن دولت دیگر وصول خواهد شد.

۴- مبالغ وصول شده توسط مقام صلاحیتدار یک دولت متعاهده به موجب این ماده، به مقام صلاحیتدار دولت متعاهده دیگر تقدیم خواهد شد. با این حال، جز در مواردی که مقامهای صلاحیتدار دولتهای متعاهده طور دیگری توافق نمایند، مخارج معمولی هزینه شده برای مساعدت در وصول، بر عهده دولت متعاهده مقدم الذکر خواهد بود و هرگونه مخارج فوق العاده هزینه شده بر عهده دولت متعاهده دیگر خواهد بود.

۵- هیچ گونه مساعدتی برای "مطالبه درآمد مالیاتی" یک دولت متعاهده به موجب این ماده، در مورد مودی مالیاتی که "مطالبه درآمد مالیاتی" وی مرتبط با مدتی باشد که طی آن مدت مودی یادشده مقیم دولت متعاهده دیگر بوده است، انجام نخواهد شد.

۶- علی‌رغم مقررات ماده (۲) (مالیاتهای موردنظر)، مقررات این ماده شامل کلیه مالیاتهای وصول شده توسط یا از طرف یک دولت متعاهده خواهد شد.

۷- مقررات این ماده چنین تعبیر نخواهد شد که هر یک از دو دولت متعاهده را وادر سازد که اقدامات اداری که ماهیتا متفاوت از آنچه در وصول مالیاتهای خود معمول می‌دارد، یا مغایر با سیاست عمومی (نظم عمومی) آن دولت باشد، بکار برد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیان

شماره ۳۵۸۴-ق

تاریخ ۱۳۷۸/۱۲/۱

پیوست

ماده ۲۸ - اعضای هیاتهای سیاسی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضای هیاتهای سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل با مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تاثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۹ - لازم‌الاجراشدن

۱- این موافقتنامه در هریک از دولتهای متعاهد تصویب خواهد شد و اسناد تصویب آن در اسرع وقت مبادله خواهد شد.

۲- این موافقتنامه با مبادله اسناد تصویب، لازم‌الاجرا و مقررات آن در موارد زیر نافذ خواهد شد:

الف - در مورد مالیاتهای تکلیفی، به آن قسمت از درآمدی که از تاریخ یازدهم دیماه برابر با اول ژانویه یا به بعد سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه لازم‌الاجرا می‌گردد، حاصل می‌شود.

ب - در مورد سایر مالیاتهای بردرآمد و سرمایه، به آن گونه از مالیاتهای متعلقه برای هر سال مالیاتی که از تاریخ یازدهم دیماه برابر با اول ژانویه یا به بعد سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه لازم‌الاجرا می‌گردد، شروع می‌شود.

ماده ۳۰ - فسخ

این موافقتنامه تازمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ شود لازم‌الاجرا خواهد بود. هریک از دولتهای متعاهد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارایه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنج ساله از تاریخی که موافقتنامه لازم‌الاجرا می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در موارد زیر نافذ نخواهد بود:

الف - نسبت به مالیاتهای تکلیفی، به آن قسمت از درآمدی که از یازدهم دیماه برابر با

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۳۵۸۳-ق
تاریخ ۱۳۷۸/۸/۲۲
پیوست

تعالیٰ

اول ژانویه یا به بعد سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت تسلیم شده است، حاصل می‌شود.

ب - نسبت به سایر مالیاتها به آن گونه مالیات‌های متعلقه برای هر سال مالیاتی که از تاریخ یازدهم دیماه برابر با اول ژانویه یا به بعد سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت تسلیم شده است، شروع می‌شود.

بنابراین مراتب فوق، امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبع خود به نحو مقتضی مجاز می‌باشند این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در تفليس در دو نسخه در تاریخ سیزدهم آبان ۱۳۷۵ برابر با سوم نوامبر سال ۱۹۹۶ میلادی به زبانهای فارسی، گرجی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف	دولت جمهوری اسلامی ایران
دولت گرجستان	

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و سی ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه سورخ چهارم اسفند ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و هشت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. /ان

علی‌اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی